

Al voltant

Encara que potser a molts no els ho semblarà, és un fet innegable que el substantiu «alrededor» — usat sempre en plural, els «alrededores» — i la forma adverbial «alrededor», o prepositiva «alrededor de», són uns barbarismes molt introduïts a la llengua parlada, i que fins i tot s'esmunyen sovint a l'expressió escrita. Total: que originen freqüents ensopegades.

Com a formes més usuals i més recomanables per a substituir aquests termes espuris, tenim els voltants (també sempre en plural) i les locucions al voltant (adverbial) i al voltant de (prepositiva). No es pot pas dir que es tracta d'uns purismes detonants o d'uns arcaïsmes fossilitzats. Frases com ara La gent es va escampar pels voltants de l'ermita o Séiem al voltant de la taula, pertanyen al llenguatge de cada dia, sense cap influència llibresca. Amb el mateix valor que els voltants també es pot fer servir els volts (especialment amb valor temporal: pels volts de les nou), els environs i els encontorns. I amb el mateix significat que al voltant (o al voltant de podem emprar a l'entorn (o a l'entorn de. Però els voltants i al voltant ens semblen, a nosaltres, en línies generals, les formes preferibles.

Ara: imaginem que es tracta d'esmentar l'oració d'un text que diu La Terra volta «alrededor» del Sol. Substituir-hi «alrededor» per al voltant dona un resultat poc satisfactori: La Terra volta al voltant del Sol. Però tots els mals fossin com aquest! Podem proposar-hi dues solucions: La Terra gira al voltant del Sol i La Terra volta a l'entorn del Sol. I no és pas per casualitat que el Fabra, en un exemple per al verb girar recorri a l'expressió al voltant. I en el mateix exemple, que es repeteix a l'article del seu sinònim voltar, substitueixi al voltant per a l'entorn.

ALBERT JANE